

Pri ženah, ki trpe leta in leta radi težke stolice,

pokaže uporaba naravne

FRANZ - JOSEFOVE

grenčice, užite zjutraj in zvečer po četrt čaše, dobre uspehe. Tudi občutljivejše pacientke uživajo radi

FRANZ - JOSEFOVO

vodo, ker se že v kratkem času pokaže prijeten učinek.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

domestiti. Meseca maja bo gospod menda nastavljen za dušnega pastirja v eni izmed naših far. Dobrodošel!

Crensovci. V sredo 31. marca je bil tu ustanovni občni zbor podružnice Rafaelove družbe za varstvo izseljencev v Prekmurju. Inteligence je bilo razmeroma malo. Občnega zbora se je udeležil tudi p. Zakrajšek, ki je imel govor. Splošno mnenje je bilo, da se naj čimprej prenese sedež podružnice v Soboto, o kateri je p. Zakrajšek dejal, da je mislil do sedaj, da je ta kraj nekje pri Zagrebu in ne v Prekmurju. V odbor so bili izvoljeni gg.: predsednik Klekl J., podpredsednik Bejek Janko, tajnik Škafar Ivo, blagajnik Kerec Franc in arhivar dr. Klar Fr. Bog naj blagoslovi začeto delo!

Crensovci. Te dni so našli v Muri na Srednji tednov pogrešano učiteljico na Tišini, za katero Bistrici utopljenko, v kateri so spoznali že šest je izgubila vsaka sled. Mislili so sicer vsi, da je končala v Muri, vendar prepričani niso bili, ker je kljub skrbnemu iskanju niso našli. Nihče ne ve, kaj je gnalo mlado učiteljico v smrt. Truplo bodo prepeljali na njen dom. Naj ji bo Bog usmiljeni sodnik!

Sv. Sebeščan. V nedeljo 11. aprila bo pri nas »Topla proška«, daleč na okrog znano proščenje. Pridite nas tudi letcs pogledat v obilnem številu. Po sv. maši bo tukajšnje Prosvetno društvo ponovilo veseloigro »Dva para se ženita«. Prinesite dinarčke, da si ogledate našega Bobčka.

Sv. Sebeščan. Na velikonočni ponedeljek je naše Prosvetno društvo uprizorilo igro »Dva para se ženita«. Kljub skrajno slabemu vremenu je bila šola nabito polna, tako da se niti ganiti

nisi mogel. Ob takih prilikah pač vsak uvidi, kako nujno nam je potreben Prosvetni dom. Pravo prosvetno delo se ne more vršiti brez primernih prostorov. Zdaj se pa stiskamo enkrat tu drugič tam. Do pravega razmaha in dela bomo prišli šele takrat, ko bomo imeli lastno streho. Hočemo imeti drugo leto že Prosvetni dom, čeprav nimamo zdaj niti pare. Zemlja za opeko je nakopana, drva objubljena, delavci na razpolago, le dobre volje je treba in bo že šlo! Le začeti je treba. To bo nekak farni dom, kjer bomo imeli zatočišče vsi. — Še par besed o igri. Prednjačil je Bobek, katerega bi bil vesel tudi v marsikaterem večjem kraju. Le malo igralske uglasjenosti mu še treba, pa bo prvovrsten igralec za komične vloge, čeprav je bil sedaj prvič na odru. Nič ni zaostajala za njim Nežka, v kateri bo imelo naše društvo izvrstno igralko. Škoda je Balona, ki odide k vojakom, kajti ima vse sposobnosti za prvovrstnega igralca. Pajnik in Katarina imata sijajen nastop, da nista popolnoma obvladala vlog, se pa ne smemo čuditi, če upoštevamo dolgost teksta in kratek čas za učenje in še šepetalec je bil slab. Od Svetlina in Janka bi želeli malo več moštosti, Marjana in berač sta tudi ugajala, Jurij pa je že po svoji naravi za tako vlogo. Naglasi in izgovorjava sta seveda šepala. Splošen vtis je bil zelo dober in pošteno smo se nasmejali. Igro društvo ponovi na »toplo proško« dne 11. aprila takoj po sv. maši, okrog pol 12. ure. Pridite!

Gornja Lendava. Prosvetno društvo je imelo v nedeljo dobro uspelo predavanje o Spaniji s skloptičnimi slikami. Videli smo tudi na slikah znani »Pasijon« iz Oberammergau-a. Ko bi le imeli večkrat kaj takega! — Naši sezonski delavci se že selijo v tujino. Prva skupina je že odšla v Bačko. Tudi v Francijo odhajajo teden za tednom. Veliko povpraševanja je med ljudmi, kaj bo z Nemčijo. Naši ljudje imajo v zelo dobrem spominu Nemčijo in bi zato z veseljem šli tja na delo. Palirji že nabirajo delavce, po najbrž še sploh nimajo dovoljenja, zato bodite ljudje oprezni in ne nasedajte posebno takim, ki želijo kak mali dar za to uslugo, da vas vzamejo v svojo skupino. Če bo še Nemčija letos odprta za naše delavce, potem res nič ne ostane doma. Vse odide in naša lepa Gorička bo prazna po hišah in poljih. — V Kovačevcih je umrl

Vse naše gospodinje izredno hvalijo odlične vrline 'FAVORIT' cikorije!

384

na raku znani Žokš Mihael v 47. letu starosti. Bil je iz dobre družine »Francovihe«, občinski in posojilniški odbornik, dober delavec in skrbni oče petih še nedoraslih otrok. Zapušča ženo in otroke. Naj v miru počiva!

Kuzma. Že več kot eno leto delamo na to, da bi dobili v Kuzmi novo faro. Da nam je to potrebno v vsakem oziru, o tem se več nihče ne prepira, ker vsak vidi, kakšne koristi bi imelo to za naše versko in kulturno življenje. Stvar je že prišla tako daleč, da so izdelani načrti za novo cerkev. Načrti se nahajajo sedaj na škofiji, da jih ta potrdi in dovoli zidavo nove cerkve. Nova cerkev bo res lična in prav primerna za naš hribček v Kuzmi. Se že pripravljamo na delo, in sicer z veseljem, ker gre za božji hram, kjer bodo naše duše častile in molile Boga. Sicer imamo nekaj nasprotnikov nove fare, pa tudi ti bodo zadovoljni, ko bodo videli stati lepo novo cerkev in ko bodo imeli duhovnika med seboj. Kakor hitro dobimo dovoljenje od škofije, bomo začeli z delom, da bo do konca leta že stala nova cerkev, v kateri bomo imeli vsi dosti prostora in tudi med nami bo, da bo vsa lahko hodil redno k sv. maši. Bog nas podpira v tem našem delu! Verniki »gornje fare«. — V Kuzmi je umrl po hudi bolezni daleč naokrog znani Nešič Franc, bivši mlinar, v 57. letu starosti. Naj v miru počiva! Pokopali so ga na pokopališču v Soboti.

Kmečka žena št. 2 je že izšla in smo jo pred prazniki poslali vsem tistim, ki so že list plačali. Imamo pa še dosti številke na razpolago, tako da lahko postrežemo vsem ostalim in tudi vsem novim, katerim dopošljemo obe dosedaj izišli številki skupaj. Naročajte list čimprej, da boste imele vse številke! Naročnina lista znaša polletno 10 Din, celoletno 20 Din. Uprava lista je v Mariboru, Koroška cesta 5.

Italijani odkrili premog v Abesiniji

Italijanski podkralj v Abesiniji maršal Graciani je odposlal vojšako letečo kolono iz belokožcev in domačinov, naj nese italijan. zastavo v kraje, kjer se ni bil bel človek. Ta kolona je zadela 200 km severozapadno od Addis Abebe na premogovne plasti, ki segajo mestoma do površja. Vojaki so prinesli premog seboj in so ga v Addis Abebi raziskali ter ugotovili, da je najboljši. Maršal Graciani je poslal v te kraje strokovnjake, da bodo proučili na licu mesta, kako bi se dal premog kar najhitreje izrabljati.

Spremembe v angleških kovancih.

Pesoben ukaz angleškega kralja prinaša gle-

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

13

Pri teh besedah si je jagar globoko oddahnil. Če mu duhovnik pomaga, se bo že mogel spovedati. Da, šel bo k spovedi, še danes bo šel, ali k patru Krištofu ne — tega ga je sram —, rajši h kateremu drugemu. In vendar nobenemu ni tako zaupal kakor prav temu, in ta — saj ta že itak vse ve, kaj in kako je z njim.

Kmalu popoldne se je postavil k spovednici patra Krištofa. Prišli pa so še drugi ljudje, ki so ga tako čudno pogledovali. Ti srepi pogledi so ga ujezili in mu njegov sklep sprevergli. Nak, spričo teh ljudi, ki tako zijajo vanj, se ne bo spovedoval. Saj lahko pozneje pride. Medtem pojde v planino na gamse gledat. Zvečer, ko bo temno, se vrne in počaka, da zadnji iz cerkve odide; potem opravi on. Naglo se je obrnil, ošvignil ljudi s ponosnimi očmi in odkorakal.

Tri četrte ure pozneje je bil jagar že na kraju doline pri krčmi Na Fužini. Ko je hotel mimo, ne da bi se ozrl, je planila Špela, krčmarjeva hči, iz hiše, ga prijela za roko in dejala napol priliznjeno napol kujavo:

»Anza, kaj je s teboj? Saj te nič več ni na spregled. Menda ne boš šel kar tako mimo?«

»Nimam časa,« je odvrnil rezko.

Špela pa se ni dala kar tako ugnati. Obesila se je za njega in capljala z njim nekaj sto korakov. Tedaj je obstal in vprašal osorno:

»Zakaj ne ostaneš doma? Kaj hočeš?«

»Govorila bi rada nekaj malega s teboj,« ga je usekala.

»Kaj neki?«

»Le to bi rada vedela, kam da greš.«

»V Hude peči h gamsom gledat.«

»Potem jo boš pa spet kar v cerkev ucvrl, he?«

»Morda. — Da, gotovo.«

»Ali si že bil pri spovedi?«

»Ne. — In ti?«

»Jaz tudi ne... Midva ne moreva k spovedi.«

»Zakaj ne?« se je začudil.

Zelene oči so se ji neznansko zasvetile, lice pa ji je postalo še bolj pegasto.

»Kar sva midva storila, tega naju noben duhovnik ne more odvezati,« je vedela premetenka.

»Pater Krištof je rekel, da odveže spovednik vseh grehov,« je trdil on.

»Hehe, le spovej se patru Krištofu, da si šmarški Mariji ukradel zlatnino, pa boš videl!«

»Saj ti pri spovedi ni treba vse povedati.«

»Hehehe, če vsega ne poveš, ti je spoved figo vredna. Tedaj je bolje, da blizu ne greš.«

»Ha, če mora biti, povem vse — tudi to!«

»Poskusi! Boš videl, kaj bo.«